

SORSAK

CSALAMI CSABA ROVATA

VÉGRE VAN VÍZ A LAKÁSBAN...

Vidéki Antalné Klári háromgyermekes anya. Nagy tisztességgel, de szegénységben neveli gyermekeit. Hosszú nélkülözés és szenvedés után végre úgy néz ki, jobb-ra fordul sorsuk.

Fiai már felnőttek, velük nincs gondja, sőt, mint mondja: nagyon sokat segítenek neki. Lánya viszont súlyos rendellenességekkel született. A vízfejűség mellett egy csomó olyan betegsége van, aminek a feléről, be kell vallanom, sose hallottam még. A lényeg, hogy a kislány – Klárika – nem önellátó, sosem lesz az. Nem beszél, nem érez és nem mozog. A legjobban talán az egyik orvos szavaival lehetne jellemezni az állapotát, aki azt mondta, – és kérem ne értsék félre, de sajnos így van – hogy ész nélkül lehet élni. Attól, hogy valaki nem gondolkodik, még élni tud. Valóban, Klárika 16 éves, és közöni szépen jól van. A körülményekhez képest.

A gondok akkor kezdődtek, amikor a család Szolnokra költözött Klára asszony élettársával együtt. Alბերletben éltek, szegényen, szerényen, de azért valahogy mégiscsak elvoltak. Aztán Klára szakított élettársával, és visszajött Budapestre, a volt élettárs által „birtokolt” önkormányzati szükséglakásba.

A lakással volt probléma bőven. Először is mindössze 28 négyzetméternyi területen osztoztak négyen, a beteg kislánnyal együtt. Egy szoba-konyha volt az egész lakás. WC-re az udvarra kellett kijárni az ott emelt, erre a célra szolgáló fapépítménybe. Aztán kezdetek a problémák. A víz nem volt vezetékes víz. Ez persze együtt járt azzal, hogy a főzést, mosást, fürdést is a kerti csapból kellett megoldani. Fürdeni csak egy lavórban tudtak, miután felmelegítették a konyhában a vizet. Azért el tudjuk képzelni most, amikor csak úgy repkednek a mínuszok, hogy milyen dolog lehetett télen kimenni az udvarra. A munkahelyükön is inkább szabadságot vesznek ki, csak otthon legyenek, ha munka van. Amint a képeken is látszik, rendesen dolgoznak a házon. Persze még nincs kész a felújítás, de ha egyszer elkészülnek, végre olyan lakásban élhetnek, ami normális körülményeket biztosít egy nagyon beteg kislánynak, és egy dolgozó, becsületes családnak.

Klára azt mondja, ha nincs az önkormányzatnál a lakás-ügyintéző (aki egyébként neve elhallgatását kérte, mert szerinte ő csak a munkáját végzi, és ezt nem kell nagydobra verni), a családvédelmi csoport, és a gyámügyesek, lehet, hogy életük nem így alakul. Előfordulhatott volna, hogy szétszakad a család. Mint mondták: nincs szó, amellyel kifejezhetnék hálájukat ezeknek az embereknek, akik erre mindig csak azt válaszolják: „Csak a munkánkat végezzük, ezért nem jár nekünk hála!”

A gyors közbenjárásnak hála hamar megkapták a lakást. Beköltözhetek, most épp a felújításon dolgoznak. Klára két fia nagyon sokat segít, nemcsak pénzzel, de ők dolgoznak a lakásban. A munkahelyükön is inkább szabadságot vesznek ki, csak otthon legyenek, ha munka van. Amint a képeken is látszik, rendesen dolgoznak a házon. Persze még nincs kész a felújítás, de ha egyszer elkészülnek, végre olyan lakásban élhetnek, ami normális körülményeket biztosít egy nagyon beteg kislánynak, és egy dolgozó, becsületes családnak.

Megjelent ugyanis a lakást fenntartó cég embere, és azzal fenyegetőzött, hogy miután jogtalanul laknak a lakásban, kiteszi őket az utcára, a beteg kislányt pedig elveteti édesanyjától és egy otthonba helyeztetni. Klára nagyon megijedt. Tizenhat éve neveli lányát, és nem volt hajlandó senkinek oadaadni.

Ezen a ponton indult el Klára segítséget kérni. Talált is. Rákostmentes Önkormányzata a család mellé állt. Kérvényezték a polgármesternél egy lakást, ami ugyan rossz állapotban van, de ezt már legalább a sajátjuknak éreznék, és még vízért sem kellene kimenni az udvarra.

A gyors közbenjárásnak hála hamar megkapták a lakást. Beköltözhetek, most épp a felújításon dolgoznak. Klára két fia nagyon sokat segít, nemcsak pénzzel, de ők dolgoznak a lakásban. A munkahelyükön is inkább szabadságot vesznek ki, csak otthon legyenek, ha munka van. Amint a képeken is látszik, rendesen dolgoznak a házon. Persze még nincs kész a felújítás, de ha egyszer elkészülnek, végre olyan lakásban élhetnek, ami normális körülményeket biztosít egy nagyon beteg kislánynak, és egy dolgozó, becsületes családnak.

FIZETETT POLITIKAI HIRDETÉS

RÁKOSLIGET. A hosszú élet titka.

Rózsahegy Péter (30)

Kudász Jánosné Ilonka néni (107)

Március 1-jén döntsünk együtt Rákosliget jövőjéről!

Bizottsági ülés a reptér zajártalmairól

Az Országgyűlés önkormányzati és területfejlesztési bizottsága tárgyalta a rákoshegyieket érintő problémákat

Folytatás az 1. oldalról

Az ülés első harmadában az ülésvezetésnek köszönhetően nem a problémák kerültek terítékre. Elsőként a minisztériumok és a Budapest Airport képviselői kaptak szót, hosszan eszelték a reptér nemzeti gazdasági és turisztikai jelentőségét. A Budapest Airport részéről Hardy Mihály a fejlesztési elképzelésekkel készült, és egy csaknem félórás prezentációt tartott – problémák mintha nem is lennének.

A pozitív hangulatot az érintett települések országgyűlési képviselői és polgármesterei törték meg. A XVIII., IX. kerület képviselője után Alexa György is elmondta aggályait a reptérrel kapcsolatban majd egy tárcaközi bizottság felállítását kezdeményezte.

Furcsa módon csak a bizottsági ülés 100. percében kapott szót Gy. Németh Erzsébet, az ülést kezdeményező önkormányzat képviselője, Riz Levente Rákostmentes polgármestere. Felszólalásában hangsúlyozta: jogsértések következményeként

szendve több ezer rákoshegyi lakos. Példákon, fényképek vetítésen keresztül mutatta be azt az áldatlan állapotot, amelyet a reptérről fel- és leszálló gépek zaja és környezetszennyezése okoz. Több javaslatot is megfogalmazott: többek között kérte a 2-es futópálya Rákoshegy felőli vége használatának újbóli tiltását, indítványozta, hogy vizsgáljanak meg alternatívákat a reptér részleges elköltöztetése érdekében: szakemberek Kiskunlacháza, Börgönd vagy Székesfehérvár térségét

is alkalmasnak tartják a teherforgalom, a fapados járatok fogadására, kérte a környezetvédelmi hatásvizsgálatot a Feriegyi Repülőtér működése, fejlesztése kapcsán. A bizottság döntései csak részben követték a kerületi javaslatokat: létrehoztak egy újabb, ezúttal „tárcaközi” bizottságot, felülvizsgálgák a jogszabályi hátteret, a kormányrendeletek betartását, a környezetvédelmi hatásvizsgálatot ők is szükségesnek tartják. Ennél messzebbre azonban nem merészkedtek. Sz. B.

A 100. perc avagy az ülésvezetés diszkrét bája

Ha Rákoshegyen az égre nézünk és felkiáltunk: „Ott egy repülő!”, akkor a helyiek nem tudnak úgy örülni a vasmadárnak, mint a kisgyermek. A kerületrészlakói ugyanis régóta szenvednek a fel- és leszálló repülő okozta ártalmaktól, így a házaik fölött közvetlenül repülő gépektől, a légörvénytől és az általuk okozott zajtól.

Míndez a helyzet minap eljutott a magas Országháza közelébe, annak egy tekintetes bizottsága is megtárgyalta a XVII. kerület kezdeményezésére a reptér okozta gondokat. Lapunk tudósítója is jelen volt a parlament szakközpontjának ülésén.

Már az első percekben kiderült: itt legkevésbé a problémák fontosak. Az ülés elején Gy. Németh Erzsébet – egyébként rákosmenti lakos – a bizottság szocialista elnöke osztott-szorzott, aztán megszavaztatta a bizottság tagjaival: a leginkább érintett települést, az ülést indítványozó XVII. kerület képviselője csak a legvégén kaphat szót.

Így kénytelenek voltunk először végighallgatni az illetékes minisztériumok handabandázásait a nemzetgazdasági

érdekek fontosságáról (a ferihegyi reptér privatizációs szerződése persze száz évre titkosított), megcsodálhattuk a reptér üzemeltetőjének félórás (!) prezentációját a bővítési elképzeléseikről, a légiirányítás magyarázkodását a jogsértő, szabálytalan repülésekről, a ferencvárosi polgármester szörnyűködését a kerülete fölött több ezer méter magasan szálló gépek „elviselhetetlen zajáról”.

Majd pontosan a bizottsági ülés századik percében szót kapott a kezdeményező önkormányzat nevében Riz Levente polgármester. Azaz csak kapott volna, mert mielőtt még szóvalra kerekedett volna szája, a bizottság kerületi illetékességű elnök asszonya éles hangon figyelmeztette: az idő nagyon elment, kéri, hogy fogja rövidre, mert a képviselőknél más dolguk is van.

Az önműködő nagy nehezen megőrző polgármester belevágott előadásába: laptopjáról vetítette a képeket és a főbb tényeket: jogsértő módon épült a 2-es futópálya, nem tartották be a kötelező védőtávolságot az építkezéskor, ezért ma áldatlan állapotban élnek az érintett rákoshegyiek, a repülők gyakran 150-200

méterre a házak fölött dörögnek el, olyan légörvényt okozva, amely már bontott meg háztetőket is, és olyan zajjal, amely elviselhetetlen. Gy. Németh Erzsébet ekkor ismét közbeszólt: ezen adatok ismertetésére nincsen szükség, hiszen a bizottság tagjai megkapták ezt korábban, írásos tájékoztató formájában.

A városvezető most már csak azért is folytatta: elhangzottak a helyi problémák, majd a kerület javaslatai a megoldásukra.

A bizottság elnök asszonya szemmel láthatóan kisztilló kerületi politikai játszmát üzött. Hatalmánál fogva győzni akart ott, ahol a kerületet is képviselve segíteni, együttműködni kellett volna. Az ítélőszék (a parlamenti bizottság) ezután meghozta döntését, amely az egész eljárást megkoronázta: e bizottság létrehozott egy újabb bizottságot (tárcaközi!), amely a témával tovább foglalkozik. Hogy is tartja a mondás: ha valamit nem akarsz megoldani, hozz létre egy bizottságot.

Magyar Parlament 2009.

Botrányos forrásmegosztás

Folytatás az 1. oldalról

A külső kerületeket büntetik, a belsőt jutalmazták. Miért?

A fővárosi kerületek közti forrásmegosztás gyakorlatában 2007. január 1-től léptek életbe a változások. Bevezettek olyan elosztási szempontokat a kerületek között, amelyek egyértelműen a belvárosi önkormányzatokat hozták előnyösebb helyzetbe. Bekerült az elosztási szempontok közé a félkomfortos vagy komfort nélküli önkormányzati lakások mennyisége (ez a pesti bérházakra jellemző lakástípus), vagy épp a belterületi népsűrűség aránya, amely egy belvárosi zsúfolt kerületben lényegesen nagyobb mértékű, mint egy nagy kiterjedésű külső városrész esetében. A panellakások számát is fokozottan díjazták. Amelyik kerület tehát nem bővelkedik belvárosi bérházakkal, panelházakkal, nagy a területe, sok a zöldfelülete, kisebb a népsűrűsége – az innen kezdve biztosan nagyon rosszul járt.

Az elosztási szempontok között viszont nyoma sincs például az infrastrukturális elmaradottságnak, a földutak, zöldterületek mennyiségének. A rendszer nem veszi figyelembe a külső kerületek jellemző problémáit, az utak, járdák, csatorna, vízelvezetés hiányát, a közlekedés gondjait, a fenntartott zöldterület nagyságát. Nem szempont a növekvő lakosság szám sem.

Rákostmentes vesztese a 2006. decemberi parlamenti döntésnek. Annak ellenére, hogy a kerület lélekszáma növekszik, az itt befizetett adók mennyisége is gyarapodik, 2007 óta folyamatosan csökken a részesedésük a kerületek közti forráselosztásban a kedvezőtlen törvényi változás miatt. A jogszabály-módosítás 5,8%-os részesedési szintről 4,5%-ra csökkentette a XVII. kerület részesedési arányát. A csökkenés évente 300 millió, azaz 2007-2009 között eddig összesen 900 millió forintot estünk el, a 4,5% eléréseig még további 600 millió forintot vonnak el Rákostmentétől.

Riz Levente polgármester, fővárosi képviselő a Fővárosi Közgyűlés ülésén kijelentette: 2006-ban „primitív vásári alku” keretében „néhány belvárosi országgyűlési képviselő és polgármester összehajolt”, és egy, a belső városrészeknek előnyös törvényi szabályozást fogadtattak el. Ezzel egy torz rendszert erőltettek Budapestre, amely önző és igazságtalan, amely „bünteti a külső kerületeket”. A polgármester sürgeti, hogy a főváros éljen felterjesztési jogával, forduljon a kormányhoz és a parlamenthez, hogy a hátrányos jogszabályt változtassák meg. A XVII. kerület megfogalmazza koncepcionális javaslatait és részt kíván venni a törvénymódosítás előkészítésében. Sz. B.

(sefcsik)